

trăsături fonetice pe care le-am putea socoti sud-slave apusene sau sud-slave răsăritene, ca *Vîrciorova* < **Vrčarevo*¹, *Jidoștița* = ЖИДОШТИЦА (atestat la 1369—1376)², Пестичево (a. 1392)³, *Poroinița* (a. 1392), *Topolnița* (a. 1369—1376), *Vodița* (a. 1369—1376), *Bresnița* (a. 1387)⁴ etc. etc.

Unele dintre toponimicele de origine incontestabil slavă din această parte a Olteniei prezintă însă trăsături sigure sud-slave orientale. Ele sînt destul de numeroase: *Coșuștea* (anul 1493), *Coșuștița* (a. 1483), МѢРЕЖДЕ (a. 1571), *Smîrdeșteu* (a. 1543), *Zlaști*, *Dîmbova* = ДЪМБОВА (a. 1430), *Bala* = БАЛА (a. 1415), *Brastavăț* (a. 1550), *Cleanov* (a. 1535), (< **Klěnovъ*), *Malovăț* (< **Mělovъcbъ*), *Tismana* (a. 1392—1408) etc.⁵

Cum se explică existența în aceeași regiune — e vorba de colțul nord-vestic al Olteniei — a unor toponimice de tip sud-slav oriental amestecate cu toponimice de tip sud-slav occidental?⁶ Cred că trebuie să presupunem existența în trecut, în această parte a Olteniei, pe lângă populația românească, a unei populații slave amestecate, care vorbea atît graiuri sud-slave orientale, cît și graiuri sud-slave occidentale. Amestecul acesta s-a produs în urma unor multiple migrații a unor populații slave vorbind diferite dialecte. E probabil că, într-o epocă îndepărtată, populația slavă vorbea un grai de un tip unic. Era oare acest tip sud-slav occidental sau sud-slav oriental? În stadiul actual al cercetărilor nu cred că se poate răspunde la această întrebare. Argumentele lui Ivan Popović care ar dovedi că populația slavă mai veche din vestul Olteniei a vorbit un grai sud-slav apusean nu sînt convingătoare. Am văzut că toponimice ca *Romanafi* și *Vulcan* nu numai că nu sînt sud-slave occidentale, dar nici n-au fost create de slavi, ci de români. Ivan Popović consideră tratamentul 'a, a al lui **ě* în toponimia slavă a Olteniei drept o dovadă a venirii relativ mai recente a unei populații bulgare din părțile orientale ale Peninsulei Balcanice, unde graiurile bulgare sînt caracterizate prin acest tratament⁷. Trebuie remarcat că **ě* este reprezentat prin 'a, a în toponimice oltenești (și muntenestești) și în poziție neaccentuată, de ex. în *Brastavăț*, *Cleanov*, *Dadilov* (în Muntenia), *Dranovăț* (în Muntenia, raionul Slatina), *Snagov* (în Muntenia), ceea ce constituie o trăsătură arhaică a fonetismului toponimicelor de origine sud-slavă orientală. Asemenea toponimice din Oltenia trebuie să fie prin urmare foarte vechi. De altfel, argumentul lui Ivan Popović poate servi și împotriva vechimii populației sud-slave occidentale în Oltenia. S-ar putea susține că trăsăturile fonetice sud-slave occidentale ale unor toponimice din Oltenia constituie o dovadă că o populație slavă vorbind un grai sud-slav occidental a venit relativ recent în Oltenia din părțile centrale și occidentale ale Peninsulei Balcanice, unde graiurile slave sînt caracterizate prin tratamentele fonetice sud-slave occidentale amintite mai sus.

¹ Vezi E. Petrovici, *Roum. Vîrciorova* <sl. mérid. **Vrčarevo*, în «Балканско езикознание», III, p. 95—99; id., *Etimologia toponimicului Vîrciorova*, «Studia Universitatis Babeș-Bolyai», seria IV, fasc. 2, 1961, Philologia, p. 7—12.

² Panaitescu, *op. cit.*, p. 36.

³ *Ibid.*, p. 61.

⁴ *Ibid.*, p. 36, 43, 55, 61. Cf. mai spre răsărit, *Brastavăț* (< **Brěstovъcbъ*) cu a în locul lui **ě*. Rsl, I, p. 21; CL, II, p. 38.

⁵ Privitor la aceste toponimice de tip sud-slav răsăritean din Oltenia, a se vedea Rsl, I, p. 9—26; CL, II, p. 23—46; «Contributions onomastiques», p. 33—43; Rsl, IX, p. 10. Vezi și hărțile care însoțesc studiile apărute în publicațiile citate.

⁶ Pe harta alăturată sînt indicate toponimicele oltene cu trăsături fonetice sud-slave occidentale. Localizarea satelor Гаркуча и Ърш nu e sigură.

⁷ Popović, *op. cit.*, p. 291.